

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13.01.1965, sp. zn. 6 Co 16/65, ECLI:CZ:KSUL:1965:6.CO.16.1965.1

Číslo: 45/1965

Právní věta: Povinný není v prodlení, jestliže předá dlužnou částku výživného poslední den stanovené splatnosti poště.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 13.01.1965

Spisová značka: 6 Co 16/65

Číslo rozhodnutí: 45

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Prodlení dlužníka, Výkon rozhodnutí

Předpisy: 99/1963 Sb. § 251 40/1964 Sb. § 82

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 45/1965 sb. rozh.

Povinný není v prodlení, jestliže předá dlužnou částku výživného poslední den stanovené splatnosti poště.

(Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem, ze dne 13. ledna 1965, [6 Co 16/65](#).)

Okresní soud v České Lípě nařídil výkon rozhodnutí pro nedoplatek výživného s tím, že výživné, splatné za měsíc listopad do 10. 11. 1964, nebylo do tohoto dne zapláceno.

V odvolání uvedl povinný, že nebyl v prodlení, že toto výživné odeslal poštou na adresu matky a tím splnil řádně, včas a na náležitém místě svoji povinnost, o čemž předložil i ústřížek od poštovního úřadu v České Lípě.

Krajský soud v Ústí nad Labem změnil rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že návrh na nařízení výkonu rozhodnutí zamítl.

Z odůvodnění:

Krajský soud zjistil, že povinný zaslal výživné, splatné do 10. 11. 1964 dne 10. 11. 1964 prostřednictvím pošty v České Lípě matce nezletilé, oprávněné k příjmu výživného.

Výkon rozhodnutí provede se k návrhu oprávněného tehdy, jestliže povinný nesplní dobrovolně to, co mu vykonatelné rozhodnutí o výživném ukládá, a to včas, řádně a na určeném místě (§ 251 o. s. ř.). V tomto případě jde o to, zda dlužník byl v prodlení, když matka nedostala pro nezletilou výživné dne 10.11.1964, anebo zda v prodlení nebyl. Jestliže nebyl v prodlení, je nařízený výkon soudního rozhodnutí nedůvodný.

Povinnost povinného byla určena rozsudkem okresního soudu v České Lípě ze dne 26. 2. 1964, čj. 4 C 300/63, rozsudek nabyl právní moci dne 13. 3. 1964, protože se všichni účastníci tehdy po vyhlášení rozsudku vzdali platně opravného prostředku.

Není pochyby dnes o tom, že podle ustanovení § 302, 303 o. z. z roku 1950, platného v době vydání a právní moci citovaného rozsudku, jednalo se o dluh přínosný, že tedy povinnost zaplatit dluh do rukou matky v jejím bydlíšti (bydlíšti nezletilého dítěte) měl povinný. Počínaje dnem 1. 4. 1964 došlo však v otázce místa a placení dluhu k zásadní změně v ustanovení § 82 o. z. v souvislosti s ustanovením § 498 o. z., podle něhož, pokud není uvedeno jinak, řídí se ustanoveními o. z. i právní vztahy vzniklé před 1. 4. 1964.

Podle § 82 o. z. stal se z dosavadního dluhu přínosného dluh odnosný. Účastníci se především mohou dohodnout přímo o tom, jak bude dluh plněn, pokud k tomuto přímému ujednání nedojde, platí podle § 82 odst. 2 o. z. podpůrně (subsidiárně), že dluh je splněn již tím, že povinný dlužnou částku předal k přepravě poště. To se v tomto případě stalo dne 10. 11. 1964. Není a nebyl tedy povinný s plněním v prodlení, takže ani po 10. 11. 1964 nebylo tu důvodu k nařízení výkonu rozhodnutí.